

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇ Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὸ σάδιον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀμύλλης τῶν Ἑλλήνων) — Μικρὰ Ἀσία (ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ νομῷ Αἰδινίου). — Στατιστικαὶ σχολεῖων τῆς Ἀλυτρώτου (Θεσσαλονίκης, Ἀσβεστοχωρίου, Καβάλλας). — Ἡ ἐλληνικὴ ἐπιστήμη κρινομένη ὑπὸ τῶν ξένων. — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡπειρος. — Ἡ Αἰγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σμιᾶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 29 Ἰουλίου 1904.

Ὁ ἐπιθεωρῶν, ὡς πράττομεν ἡμεῖς ἐκ καθήκοντος τοῦτο, τὸν ἐλληνικὸν τύπον, τὸν τε ἐν τῷ βασιλείῳ καὶ ταῖς αὐτονομίαις ἐλληνικαῖς ἐπαρχίαις καὶ ταῖς ἀποικίαις, καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ εὐφροσύνου συναισθήματος, ὅτι στερεὰ καὶ βαθεῖα εἶναι ἡ ἀλληλεγγύη ἢ συνδέουσα τὰ ἀπανταχοῦ φύλα τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους, ἂν ἀλληλεγγύην δυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν τὸ αἰσθάνεσθαι τὰς αὐτὰς ἀνάγκας, τὸ ἔχειν τὰς αὐτὰς ἐλπίδας, τὸ κινεῖσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν πόθων.

Εἰς τοὺς μᾶλλον ἐνδομύχους, τοὺς φλογερωτάτους ἄμα καὶ νομιμοτάτους πόθους καταλέγεται ὁ πόθος τοῦ σύμπαντος Γένους νὰ ἴδῃ τὸ βασιλεῖον στρατιωτικῶς συντασσόμενον καὶ ἀνακαταμένον τὴν κατερρακωμένην ὑπόληψιν αὐτοῦ ὡς κράτους ἀξίου τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων καὶ ἀναλαμβάνον τὴν δύναμιν, ἣν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἄνευ βασιλείας καὶ ἄνευ ὀργανώσεως ἐν τῇ ἐς αἰὶ ἀξιοσημειούμενῳ ἐκείνῃ ἐξεγέρσει τοῦ 1821 ἀπέδειξεν, ὅτι κατέχει, τὴν δύναμιν νὰ διεκδικήσῃ ἐνώπιον τοῦ κόσμου τὴν ὕβρισθένσαν τῇ 29 Μαΐου 1453 τιμὴν του, τὴν δύναμιν νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ὡς μονάδος αὐτοπάρκτου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, τὴν δύναμιν νὰ ἀνακτήσῃ ὅ, τι βιά ἀπώλεσεν.

Φεῦ! πόσαι ἐπὶ ματαίῳ παρήλθον δεκαετηρίδες χωρὶς νὰ ἀκούηται ὑπὸ τῶν τεταγμένων ὁ εὐγενέστατος τῶν πόθων τούτων! Πόσα θλιβερά γεγονότα, ἀληθινὰ συμφορὰ ἐπισκῆψαν ἐπὶ τὴν δὴν φυλὴν, πόσοι ἐξευτελισμοὶ καὶ πόσα οὐκ ἐκζητῶσαν τὴν ὑπόληψιν καὶ δὲν ἐβάρυναν διὰ βαθυτάτου ἄλγους τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων! Εἰς τὰς πικρίας καὶ τὰ ἀλγὺ ταῦτα εἰς μόνον διετελεῖ ἀναίσθητος, ἡ Πολιτεία, ἡ Πολιτεία ἡ ἐλληνικὴ ἡ οὐδέποτε ἄγουςα τὸν λαὸν ἢ καὶ ἐστὶν ἀγῆται ὑπ' αὐτοῦ βραδυτάτα ἀγομένη πρὸς τὸν δρόμον τὸν εὐθὺν καὶ εὐρύτατον, τὸν ὁρατὸν παρὰ παντὸς τοῦ Γένους, πλὴν παρ' αὐτῆς, ὃν ἐχάραξαν ποταμοὶ αἱμάτων καὶ ὃν ὑποδεικνύουσιν ὁμόθυμοι, περιφανεῖς, ἄσβεστοι πόθοι τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους.

Ἄλλ' οἱ νῦν καιροὶ δὲν εἶναι κατάλληλοι, ὅπως γραφῇ ἡ ἱστορία τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἐν τῷ ζητηματι τούτῳ, οὐδ' αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὁ πρέπων χώρος, ὅπως ἀντηχῇ μᾶλλον ἡ καταδίκη καὶ ἡ μεμψιμοιρία ἐφ' οἷς παρελείφθησαν καὶ ὅχι ἡ προτροπὴ πρὸς τὰ δέοντα γενέσθαι καὶ ὅχι ἡ ἐνθάρρυνσις, ὅτι τὰ πάντα δύνανται ἐτι νὰ γίνωσιν, ἂν θέλωμεν ὅλοι, πολιτεία καὶ ἰδιῶται.

Νῦν ἠθέλησε καὶ ἡ Πολιτεία, ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἐξήτει τὸ ἔθνος καὶ ἡ φωνὴ αὐτῆς διαπλέουσα τοὺς ὠκεανούς καὶ ὑπερπρῶστα τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς φραγμούς δυνεῖ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν.

Καθῆκον πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔχομεν, ὅπως εἰπωμεν, ὅτι κορυφαῖος τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου χοροῦ ἀνεδείχθη καὶ πάλιν ἡ Κρήτη, ἐνθα πάντες οἱ κλάδοι τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, οἱ δῆμοι καὶ τὰ σχολεῖα, οἱ πόλῃται καὶ οἱ ἀγρόται, σύμπασι ἐνὶ λόγῳ

εἰπεῖν ὁ κρητικὸς λαὸς συνεκινήθη τὴν ἀγιωτὴν συγκίνησιν καὶ προσέρεται ὑπερήφανος νὰ προσφέρῃ ἄστεγος ἐτι καὶ χέρσους ἔχων καὶ ἀγόνους τὰς χάρις του ἐκ τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου τῶν Τούρκων τὸν ὁδολόν του εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, ἵνα συντελέσῃ εἰς τὸν καθολικὸν τῆς ἐλευθέρας πατρίδος, ἵνα ἴδῃ αὐτὴν ἱκανὴν νὰ δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀλύτρωτον Ἑλλάδα καὶ νὰ συνενώσῃ ὑπὸ μίαν στέγην ὅλα τὰ τμήματα τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

Εἰς τὴν πρόκλησιν ταύτην τῆς Κρήτης πρῶτος ἀπήντησεν ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός καὶ ὁ ἔχων πρὸ ἑαυτοῦ τὸν γεωγραφικὸν χάρτην τῆς οἰκουμένης καταλαμβάνεται, ὅσον δὴποτε καὶ ἂν ἐξήραναν τὴν καρδίαν του ἀπὸ παντὸς χυμοῦ τῆς ἐλπίδος τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ ἀτυχίαι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ἂν ὁ ἀπαισιοδοξέστατος τῶν ἀνθρώπων τυγχάνῃ ὢν, ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς καταπλήξεως, ὅταν βλέπῃ πόλεων ἀσκήμων καὶ συνοικισμῶν ἀγνώστων ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, ἐν Σινικῇ καὶ ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ καὶ ἐν ταῖς Ἰνδαίαις, τοὺς ὀλίγους εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῶν περιπετειῶν τοῦ βίου εἰσχωρήσαντας Ἑλληνας νὰ ἀποστέλλωσιν αὐθόρμητοι τὰς μικρὰς, ἀλλὰ πολυσμάντους εἰσφοράς των.

Νῦν ἐκ τῶν ἀλυτρώτων ἐλληνικῶν χωρῶν συνταράσσεται ἡ Κύπρος ἐν τῇ δικαίᾳ παραχῇ καὶ τῷ φόβῳ μὴ ἡττηθῇ ὑπὸ τῆς Κρήτης ἐν τῷ εὐγενεστάτῳ τῶν σταδίων καὶ σκέπτεται καὶ μελετᾷ τίνι τρόπῳ θὰ κατορθώσῃ, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ τελευταία εἰς τὸν ἱερὸν κατάλογον τῶν ἐθνικῶν ἐράνων καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλονήσου ταύτης μεταδίδεται ἡ κίνησις εἰς τὰ ἐν διασπορᾷ τέκνα τῆς καὶ εἰς τὰς ἀντιπέραν ἀκτὰς τῆς Κιλικίας καὶ πληροῦται οὕτω ἡ περιβάλλουσα τὰς ἐλληνικὰς χώρας ἀτμόσφαιρα ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἐκείνου ρεύματος, ὅπερ συνέσχευεν ἐπὶ χυλιετητίδας ὅλας ἐνιαυτοὺς καὶ ἀχόριστον τὸν Ἑλληνισμόν εἰτε θριαμβεύοντα, εἰτε ἀτυχοῦντα.

Ἦτο καιρὸς!

Καιρὸς δὲ εἶναι νῦν τὴν Κύπρον νὰ μιμηθῶσιν οἱ κυρίως ἀλύτρωτοι Ἑλληνες καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ λαμπρότατον, ὅπερ δίδουσιν αἱ πενέστεραι καὶ ἀφανέστεραι τάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, νὰ ἀκολουθήσωσιν οἱ πολυτάλαντοι τῶν Ἑλλήνων. Ἐξ ὅλων τῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς τὸ πενέστερον εἶναι τὸ ἐλληνικὸν Κράτος, ἀλλὰ τὸ πλουσιώτερον ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς αὐτῆς Ἀνατολῆς εἶναι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος. Εἰς τὴν ἀμύλλαν, εἰς ἣν προκαλεῖ ἡμᾶς ἡ πολιτεία τῆς ἐλευθέρας μητροπόλεως, πρέπει νὰ προσέλθωμεν πάντες ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν του, ἵνα κερδήσωμεν τὸν χαλεπώτερον ἀγῶνα, ὃν διεξάγουσι καθ' ἡμῶν ἐν ταῖς χώραις, αἰτινες ἀποτελοῦσι τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς τὸ ἔνδοξον λίκνον, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πεπολιτισμένοι καὶ ἰσχυροὶ ἄρπαγες καὶ πρωίμως ἀλαζονευθέντα ἐθνήκια, ἵνα δείξωμεν, ὅτι καίτοι κρατεῖ κεχωρισμένην τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν ἢ βιά καὶ ἡ πλεονεξία, αὕτη εἶναι ἡνωμένη ἐν ταῖς ἐλπίσι καὶ τοῖς πόθοις καὶ οὕτω ἡνωμένη οὕσα θὰ ἐνωθῇ καὶ πολιτικῶς, ἵνα καταδηλώσωμεν ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων τούτων τὴν ὑπεροχὴν, ὅτι συμπληροῦμεν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ διαπράξῃ τὸ κράτος, ὅτι εἰμεθα πραγματικῶς λαὸς ἐλευθέρων ἀνθρώπων μὴ ἀναμένοντες τὰ πάντα παρὰ τῆς Πολιτείας.

Τοῦ Πανελληνίου οἱ ἰδρώτες πρέπει νὰ ζυμώσωσι τὴν νέαν πυρίτιδα, εἰς τοῦ Πανελληνίου τὰ δάκρυα τῆς ἐλπίδος πρέπει νὰ ἐμβαπτισθῶσι τὰ νέα τηλεβόλα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ὅπως ἡ βροντὴ αὐτῶν ἀνὰ τὰς ἐλληνικὰς νήσους καὶ ἀκτὰς καὶ πεδιάδας ἀντηχῇ ὡς φωνὴ φέρουσα τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμόν καὶ τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῶν χωρῶν, ἃς ἀτιμάζει σήμερον ἡ χεὶρ τῶν Βουλγάρων καὶ ἃς ἐρημώνει ἡ βαρβαρότης τῶν Τούρκων.

Θέλετε νὰ γίνωμεν ἐλεύθεροι, ὦ ἀλύτρωτοι; Ἰδοὺ καιρὸς καὶ τρόπος, ἵνα ἀποδείξωμεν τοῦτο!

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝ. ΠΛΗΘ. ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Στατιστικὴ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τοῦ Νομοῦ αὐτοῦ.

Καίτοι γνῶριμοὶ εἶναι εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ ἐν γένει ὁ νομὸς Σμύρνης καὶ ἰδίᾳ αἱ πλείεσαι τῶν ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένων κοινοτήτων ὡς πρὸς τὸν πληθυσμόν, τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν, ἄσκοπον δὲν κρίνομεν νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ὡς παραλαμβάνοντες αὐτὸν ἐκ τοῦ «Ἀνατολ. Δελτίου» συνοπτικὸν πινάκα περὶ τοῦ ὅλου ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Σμύρνης καὶ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν ἐλληνικῶν αὐτοῦ σχολείων. Ὁ πινὰς οὗτος, ἔχει οὕτω:

Σχολεῖον	Ἀνδρῶν (·)	Καθ' ἑαυτὸν	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων	Ἐκτεταγμένων
483,186	22,170	55,270	50,285	13,900	191,561	150,000	5,782	5,984	222
21,441	1,119	2,571	2,572	1,052	8,345	5,984	5,984	5,984	222
16,719	812	1,689	1,818	747	5,666	5,666	5,666	5,666	222
814	37	85	111	44	320	247,231	247,231	247,231	247,231
826,685	27,630	49,680	96,340	21,175	247,231	247,231	247,231	247,231	247,231

Προδῆλως ἐπαρχίας τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον» ἐνοεῖ τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσωμεν τινὰ ἐπαρχίαν ἐννοεῖ διὰ τῆς λέξεως «Ἀνθόν (Anon)». Περὶ τοῦ πινάκος τούτου ὁ ἐπιστέλλων αὐτὸν εἰς τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον» ἐπιφέρει τὰς ἐπομένους ὁρθὰς κρίσεις.

«Ὁ πινὰς οὗτος εἶναι ἰδιαζόντως διδακτικὸς Δεικνύει, ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν μαθητῶν πρὸς τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι 7,870/0, τοῦτ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ σχεδὸν καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι, καίτοι δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ παιδεία.

Αἱ δαπάναι ἀναλοῦσιν ἀνὰ 1,35 χρ. δραχ. κατὰ κεφαλὴν ὡς πρὸς τὸν ὅλον πληθυσμόν» ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ τῆς ἐν Γαλλίᾳ κρατούσης ἐν σχέσει πρὸς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν (τοῦτ' ἐστὶ 1,80 ἕως 2 χρ. δραχ. κατὰ κεφαλὴν), εἶναι δὲ μείζων τῆς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ, ἐνθα δὲν δαπανᾶται 1 δραχ. χρ. ἀκριβῶς κατὰ κεφαλὴν. Αἱ ὑπὸ τὸν ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐλληνικῶν κοινοτήτων γινόμεναι θυσίαι προσκρίνεται μείζονα ἀξίαν ἐκ τούτου, ὅτι οὐτε τὸ κράτος, (1) οὐτε οἱ δῆμοι ἔρχονται εἰς ἀρωγὴν τῶν Σχολείων.

1) Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Ἀλλὰ πῶς νὰ ἔλθῃ τὸ κράτος εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, ἂν οὐ τὸ δυνεῖς τοῦτο τῶν κρατῶν ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ὑφίσταται ἢ μόνον ὑπὲρ τῶν Τούρκων, οἱ ἄλλοι δὲ ὑπὸ ἑκείνου ἵνα μόνον ἔχουσι προαρίσμιον, νὰ ληστεύωνται ὑπὸ τοῦ κράτους;

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΛΥΤΡΩΤΟΥ

Ἡ μαθητικὴ δύναμις τῶν Σχολείων Θεσσαλονίκης, Ἀσβεστοχωρίου καὶ Καβάλλας

Ἐκ τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ Γυμνασιάρχης Θεσσαλονίκης κ. Ἐμμ. Δαυτὸ κατὰ τὰς ἀρτί ληξασας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τοῦ γυμνασίου τῆς πόλεως ταύτης, ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν ὅλων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων τῆς ὁμογενούς κοινότητος Θεσσαλονίκης.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπερίδην διευθύνον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

«Ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐνεγράψαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 198 μαθηταί, ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀστικῇ Σχολῇ 444, ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ Βαρδαρίου 112, ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ Ἀναλήψεως 124 μαθηταί καὶ 75 μαθητρίαι, ἐν τῇ Κεντρικῇ Περθενογαυίῳ (Γυμνασίῳ) θηλέω καὶ Ἀστικῇ Σχολῇ 620 μαθητρίαι, ἐν τῇ Νηπιαγωγείῳ αὐτοῦ 180 νήπια, ὧν τὰ 70 ἄρρενα, ἐν τῇ Νηπιαγωγείῳ Βαρδαρίου 150, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 40 ἄρρενα, ἐν τῇ Νηπιαγωγείῳ Ὑπαπαντῆς 264, ὧν τὰ 130 ἄρρενα, ἐν τῇ Νηπιαγωγείῳ Μονῆς Βλατέων 53, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 25 ἄρρενα, ἐν τῇ Νηπιαγωγείῳ Ἀναλήψεως 60, ὧν τὰ 37 ἄρρενα, τέλος ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ καὶ τῇ Νηπιαγωγείῳ Ἀγ. Τριῶν 190 ἐκ τῶν ὁποίων 106 θήλεια καὶ 84 ἄρρενα. Ἐν συνόλῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς Ἑλλ. Ὁρθοδόξου Κοινοτήτος Θεσσαλονίκης ἐγγραφεπτῶν ἀνέρχεται εἰς 2562 ἀνέναντι 2368 τοῦ παρελθόντος ἔτους» ἐκ τούτων 1352 εἶνε ἄρρενες καὶ 1210 θήλεις. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ στατιστικῇ ταύτῃ δὲν περιλαμβάνονται οἱ 80 μαθηταί τοῦ Ὑποδιδασκαλείου, οἱ τῆς ἰδιωτικῆς ὁμογενούς σχολῆς τοῦ Κ. Νούκα καὶ οἱ ἐν ἄλλοις ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις φοιτῶντες.

Ἐκ τῶν 198 ἐγγραφεπτῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ οἱ μὲν 103 εἶναι Θεσσαλονικεῖς οἱ δὲ 95 ξένοι ἐκ διαφόρων κυρίως μερῶν τῆς Μκεδονίας.

Ἐκ δὲ τῶν σχολικῶν λογοδοσιῶν τῶν διευθυνόντων τὰ σχολεῖα τῆς παρὰ τὴν Θεσσαλονικὴν ὁμογενούς κοινότητος Ἀσβεστοχωρίου, ἃς ἐδημοσίευσεν ἡ συνάδελφος «Ἀλήθεια» Θεσσαλονίκης, παρ' ἧς καὶ τὰ ἀνωτέρω παρελάβομεν, μανθάνομεν, ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 1903—1904 ἐφοίτησαν εἰς μὲν τὸ παρθεναγωγεῖον 212 μαθητρίαι ἀντὶ τῶν 192, αἰτινες ἐφοίτησαν τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς δὲ τὸ νηπιαγωγεῖον προσήλθον 380 νήπια ἀντὶ τῶν πέρυσιν 347.

Εἰς τὸ ἄρρεναγωγεῖον Ἀσβεστοχωρίου ἐπῆλθε μείωσις τῆς ἐφετεινῆς φοιτήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν περυσινήν. Διότι ἐν ᾧ πέρυσιν ἐφοίτησαν 254 μαθηταί, ἐφέτος προσήλθον μόνον 214.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς φιλοτίμου ταύτης κοινότητος πανηγυρικῶς τελεσθείσας παρέστησαν σὺν ἄλλοις καὶ ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λ. Κορομηλῆς.

Εἰς δὲ τὸ ἡμιγυμνάσιον, τὰ κατώτερα ἄρρεναγωγεῖα καὶ τὰ παρθεναγωγεῖα τῆς φιλομούσου πόλεως Καβάλλας ἐνεγράψαν ἐφέτος μαθηταί καὶ μαθητρίαι ἐν ὅλῳ 800 περίπου.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἀγῶνος» θὰ ἐνθυμοῦνται, πιστεύομεν, ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τοῦ μεγάλου ἐπιστημονικοῦ ἔργου, ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ τιμὸς τὴν ἐπιστήμην τῆς νομισματολογίας κ. Ι. Σβορώνος, τοῦτ' ἐστὶ νὰ ἐκδώσῃ τὰς φωτοτυπικὰς εἰκόνας πάντων τῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν ἀποκειμένων θησαυρῶν τῆς ἀρχαιότητος, νὰ παραθέσῃ δι' ἐκάστην αὐτῶν τὸ ἐπιστημονικὸν κείμενον τὸ διαφωτίζον τὴν ἱστορίαν τῆς τύχης καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τῶν ἀθανάτων τούτων κειμηλίων. Τὸ ἔργον ἐκρίθη παρὰ τῶν ἐπιστημόνων δυσχερέστατον παρ' ἀνδρὸς ἐνὸς ἐπιχειροῦμενον, εἰ καὶ παρὰ πάντων ὁμολογεῖτο, ὅτι ἐθνικωτάτῃ δι' αὐτοῦ θὰ προσεφέρετο ὑπηρεσία, διδασκαλικοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν πατρίων θησαυρῶν τῆς τέχνης καὶ διὰ τῆς κατανόησεως ἐξευγενίζοντος τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ καὶ ἀνυψώοντος τὰς ψυχικὰς δυνάμεις τοῦ εἰς τὸν βαθμόν, ὅστις διακρίνει τοὺς πεπολιτισμένους λαούς.

Ὁ κ. Ι. Ν. Σβορώνος ἐξέδωκε τὸ πρῶτον τεύχος, περὶ οὗ ἐγράψαμεν, μετ' αὐτὸ δὲ ἐπηκολούθησεν καὶ τὸ δεύτερον ἤδη. Δι' ἀμφοτέρων τῶν τευχῶν ταύτων, ἐν οἷς περιέχονται αἱ εἰκόνες καὶ ἡ ἐξηγητικὴ τοῦ ἀθηναίου τῶν Ἀντικυθήρων ὁ κ. Ι. Ν. Σβορώνος παρέθηκε πρὸ τῆς ἐπιστήμης τὰ πρωτόλεια τοῦ ὅλου μεγαλεπήδου αὐτοῦ ἔργου, ἂν δὲ τις ἐκ τούτων μόνον κρίνῃ, εἶναι ἡγαγκασμένον νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ Ἑλλὴν ἐπιστήμων, καίτοι ἐπελήφθη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δυσχερέστατου σημείου, τοῦτ' ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντικυθήρων περιληφθέντων εὐρημάτων, κατάρθωσε νὰ ἀποδείξῃ ὡς ἀκαίμους τοὺς φόβους καὶ νὰ δικαιώσῃ τὰς μεγαύτας ἐλπίδας.

Ὡς γνωστὸν, πρῶτος ὁ κ. Ι. Ν. Σβορώνος ἐπεράθη νὰ καθορίσῃ συστηματικῶς τὸν χαρακτῆρα τῶν εὐρημάτων τούτων καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἱστορίαν τῶν θλιβερῶν αὐτῶν περιπετειῶν, ἐξ ὧν κατέληξαν εἰς τὰ βυθὴ τῆς θαλάσσης. Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κ. Σβορώνου δυνάει τότε ἡγήθη σάλος παρ' ἡμῖν τε καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τοὺς ἐπι-

Υπερεκταρόν δαμνάτω, εὐήλια καὶ εὐάερα, κατα-
κρητοὶ εὐρύταται αἵθουσαι, στοαί, σφαιροστέμματα,
οἰκὴ, διάφορα παίγνια, ηλεκτρικὸν πῶς, ἀνελ-
κτὴ, τηλεφῶνον συνδέον τὸ Ἀχάϊον μετὰ
τὴν Ἀθῆναι, Πειραιῶς καὶ ἠλφισιάς, μέγα ἡλε-
κτροπέλας καὶ ὑδροθεραπευτικῆς, ἐπὶ πάντων
τοῖς προθυμία καὶ ἀπολείπει διηγεσιᾶς καὶ ἐν-
δοσκόπου πρὸς τὰς τιμὰς τῶν δημοσίων
Εὐδοκίᾳς ξενοδοχείων καὶ διοικισίας ἀπαρτι-
στοῦ Χρ. Γρανιδίου, ἰδοὺ αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἑπο-
λλου τοῦτου ξενοδοχείου.

